बांबस्य कवबादेः समयमाङ् । "कवबः पश्चमादमोद्दः मान्तस्य कर्म थ । विरेकः भोड्यादमोद्वियतेषैव नेयुः नम्"। ततः प्रथ्याः इमिन्य् वास्तिन् वास्तिने पुः प्रक्रो प्राच्य बाल्यः त्यार्थे तः ।

पचे प्राञ् बालाः तत्रार्थं न ।

बाल क पुः वाब + खार्थं का श्यामी (वाला) श्रास्त्रस्यो न ।

राजितः। श्लीवेरे ४ धहुरीयके ५ पारिष्ठार्थं न विश्वः।

६ चक्करिपुक्तस्योः ७ वंत्रये मेहि॰ दक्षेमे च पुः विश्वः।

वाल किपियां को वालकं मीचाति मी-क। श्रास्त्राम्यां

(राख लगमा) श्कदल्याञ्च राजिति । श्राम्यामियमाने ति ।

वां तक्ति पं ६ त॰ । केंगकीटे (चकुन) जदा॰। वाल जी इनकां पु॰ बोचः क्री इंखनेन क्री इं-करचे खुट्। खार्षेका। कपर्दके (कड्डि) राजनि॰ श्तितृक्षी इं।साधन-मात्रे ति॰।

पाने नारद्वसराते हम्प्रम् ।

बालग्रह पु॰६न॰। बाबानां घीड्के चयम्हभेरे 'बाबस्रहाभिभूतानां बाबानां मान्तिकारकविति चय्डी । कृषारः
स्टलाम्ब्हें २१०८ प्र॰ हम्प्रम् । [२शिमुचर्यायां स्ती
बालचर्यो पु॰ बाबस्थेन चर्याद्य । १कार्त्तिका किका॰ ६त॰।
बालतन्य पु॰ बाबस्ननया इन पत्ताच्यास्य ।१क्ट्रिं धनरः

श्यिप्रस्तके पुः स्तीः ।

बालतन्त्र न॰ बानार्धं तष्ट्रचार्धं तन्त्रस्पायः।

गर्जिणीचयांवासृ जमारभ्टलाया क्रिका॰२१॰८४॰टभग्रस्

वाल हिणा न॰ वर्मः। नवहणे यथ्ये धनरः। बाल हल जां प्रश्वाब इत खत्यं दनमञ्ज कण्। खदिरे भरतः बाल खिप् प्रश्वाब धीयनो अस्य धा—काधारे कि। के यसुक्त-बाइन वे धनरः।

कालपत्र प्रवास इव चुद्र पत्रमस्य। श्यवास राजनिः।

रखदिरहक्ते भरतः। श्ववपत्रयुते ति कर्म । श्वयोने पत्ने न वा कप्। बालपत्रक खदिरे तिकाः। बालपाश्या खी बालस्य केषस्य समीपस्या पाद्या। बीमना निकस्यसर्थोदिरचितपष्टिकाक्ष्मे भूषाभेदे (बिँती) समरः- बालपुष्पी स्ती शेवानि कुट्रापि पुष्प । खन्याः डीप्। यू- चिकायास राजनि । कप बालपुष्पका तत्राचे जटाधरः।

विकायाम् राजनिश कष् वानप्रिक्षका तत्राचे जटाधरः ।

वालभट्क प्र॰ वानेऽपि भट्ट रव कायति वै-क । विषभेदे

यद्दशः [षधे ष ।

वालभेष्रच्या न॰ ६त॰ । शर्याञ्चने राजनि॰ श्रीमूनामी-

वालभेषच्यं न॰ ६त॰। १रपाञ्चने राजनि॰ श्रियम्नामौ-वालभोज्यं पुः ६तः। १ष्पने राजनि॰ श्रद्धतमच्योये ति॰ वालभूषिका स्ती॰ वर्म॰। चुद्रमूषिकायां गिरिकायाम्

बालयज्ञीपवीतका न शांबस यज्ञीपवीतिमन कासति कै-क ।

परकाटे (वृक्तवाकाडि) तिका । (भद्र । ।

बालराज न शांकः खलोऽपि राजते राज – सन् । वैदूर्य मसौं

बालरीम ए॰ भाग्म । एको बाबस रोमभेरे तिक्रहानाहिः

तलोक्तं यथा "वाष वालरोगाचां निदानानि वज्रचानि चाइ। भात्रास्य गुक्मिभीं ज्यै विषमैदीं पर्वेसचा । दोषा देहें प्रजायांना ततः सन्य प्रद्रव्यति । निय्वाहारविहारिया दुष्टा वाताद्यस्तयः। दृषयन्ति पयस्तेन जायनो व्याधयः त्रियोः। स्तीवेरं यर्करा स्तीहं लीढं हप्पा इरं परम्।" इति व न्यायाम्। "वातद्वरं गिराः कान्यं पियन् वातनदाद्धरः। जानकरः क्याङ्गः खा-कदविष्मत्रमाचतः। खिलो भिल्लमे बानः कामना-वित्तरीगवान् । तृष्णानुरुष्मस्वौद्धः वित्तदुर्दं पयः पि-वन्। ले प्रदृष्टं पिवन् चीरं खाछायुक च प्रोगवान्। निवृह्मितो जलः सूनो वक्रामस्कर्दनः विशः। उद-राद्याः व्याधयः एवँ बच्चने महतान्त ये । बाबाना-मिप ते तहदुनो बच्चा भिष्रगुत्तमैः । अल्लानामेव ये रोमा भवन्ति महतां न च। त। लुक्तस्टकस्टां ने नवपारक यहार। तलादी तालुकग्टकमा इ। तालुम में कफः ब्राह्मः कुरुते ताबुक्यटकम्। तेन तानुप्रदेशस्य निम्नता मूर्झि जायते । ताल्पातात् मत्वेषः कच्छा उ पानं मलहुदूषम् । तृडांचक्रस्टाख्रका यीगहुर्करवत विभाः। पानं सानस्य, शहरदुद्वं द्रवरूपम्। महायज्ञ-माइ। ''वीधर्पस्तु त्रिथोः मायमात्रनः श्रीष्विहातः । बक्वणी महापदारीयोश दोषात्रयोहाः। ग्रह्मामा